

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۲/۱۲

عبدالغفور لبوال

تخیل:

د ژبې، اسطورو، فیلسوفی، هنر او پوهې ترمنځ

د خیال، تخیل او تخییل په اړه گڼ بحثونه شوي، خیال د نارینتینو بنکارندو ذهني انځور دی، چې د تخیل په مرسته مانا مومي او هرکله چې یو تخیل بل وگړي ته ورلېږدي او د قراردادي نښو په وسیله یې هغه هم په ذهن کې انځورولای شي، د خیال و تخیل دغه لېږد ته تخییل ویل کیږي.

لاتراوسه فکر کیږي، چې دا درې سره پراوونه د انسان ځانگړنه ده. د ژویو او ان بوتو یوه پرمختللي عصب پیژانده نیورولوژیکه (Neurological) «څېړنه ښایي دا ومومي، چې هغوی هم خیال لرلای شي، که نه؟»

د تخیل په اړه مو د گڼو پیژندونو له منځه یو دا هم لوستی یا اورېدلی، چې: «تخیل د هغو څیزونو یا فکرونو Ideas تصور دی، چې زموږ په چاپېریال کې نهشته، ځینی خو تر دې هم وړاندې تللي او وایي: تخیل په ذهن کې د هغو څیزونو انځورول دي، چې بهرنی وجود نلري.»

کیسه له همدې ساده پیژند څخه راجوره ده. مهمه پوښتنه دا ده، چې زموږ په ذهن کې داسې څه انځورېږي، چې بهرنی وجود نلري؟ یا یې موږ د لومړني وجود په اړه پوهه نلرو؟ یا مو یې نوم اورېدلی نه دی؟

اپلاتون ښایي خپله د مثل نظریه له همدې پوښتنې رامنځته کړه، هغه وایي: د هستي هر توک یو لومړنی قالب لري، دغه قالب لومړني هستوونکي جوړ کړی دی. په ټوله هستی کې هیڅه داسې نهشته، چې د لومړني هستوونکي له قالبونو دې بهر وي. برکلی Berkeley ویل: لومړني قالبونه د څیزونو تصورات دي، چې د څښتن په تفکر کې د هغوی تر خلقت وړاندې لا موجود وو/ دي.

هغه څه، چې زموږ په چاپېریال کې نهشته یا بهرنی وجود نلري، خامخا نوم هم نلري، چې نوم نلري مانا و مفهوم نلري، هر هغه څه چې مانا و مفهوم/ ژبني هويت (نوم) او لومړنی مثلي قالب نلري هیڅکله انساني خیال ته لار موندلای نه شي.

د ټولې هستي توکي د زربېلگو (Archetypes) په بڼه داسې د ټول بشریت په گډه تاریخي ناخوداگاه کې زېرمه دي، لکه د رغېدلې څیرکتیا لوگارېتمیک کوډونه.

نو:

تخیل د هستی د هغو توکونو د نارینتیني یوځای کېدو تصور دی، چې شته.

دا تخیل وگڼی، چې څوک ووايي: «ستا د سترگو په وحشي اسونو الوخم اسمان ته» ښکلی تخیل دی. د سترگو وحشي اسونه رینتیني نه دي، بلکې یو شاعرانه ترکیبي انځور دی. اس الوتلاي نه شي، خو تخییل یې کېدلای شي، اسمان ته وررېږدېدل هم نارینتیني دي، خو تخیل یې شونی دی. د پیژند دا برخه سمه ده، چې «د سترگو وحشي اسونه» او «پر هغو اسمان ته الوتل» زموږ په چاپېریال کې عیني وجود نلري. خو د دغه پراخ تخیل توکي ټول شته.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولی

«سترګي»، «اسونه»، «الوتل»، «اسمان»، «مخاطب = معشوقه» او «شاعر» ټول پېژنو، نومونه يې په ژبه کې مانا بڼندي او مور يې له لومړنۍ مثلي هستۍ او قالبونو سره اشنا يو.

دلته نو د خپل بحث منځنۍ او اصلي پوښتنې ته رارسېږو:

«ايا انسان داسې څه تخيل کولای شي، چې هېڅ بهرنی مجرد وجود ونه لري؟ مانا مثلي قالب يې نه وي، په ژبه کې هېڅ نوم مانا وروښکېلاي شي. په مجرد بڼه د يوه «څيز» په توګه هېڅ نه وي هست شوی؟»

له يوه بله اړخه:

د اسطورو په اړه يوه مهمه تيوري دا ده، چې د اسطورو زېږدا لا هم روانه ده. اسطوري د انسان همزولي دي او د انسان تر روستي پايښت پورې به رامنځته کېږي. اوسمهال په زېږنده اسطورو کې له زمکې بهر له نورو ستوريو څخه د راغليو ژونديو موجوداتو يا په نورو ستوريو کې د ژوند او ژونديو شتون دی. دا اسطوري دومره مهمې دي، چې هم د ناسا په علمي بحثونو کې شته او هم د زړې انا په خيالي داستانونو کې.

له زمکې بهر د ژونديو موجوداتو شتون نه څوک منلای شي او نه يې ردولای. خو ميليونونه انسانان پرې فکر کوي، ايا تر مور پرته نور مخلوقات هم شته؟

په دې اړه پريمانه ليکل شوي، فيلم شوي يا انيمېشن شوي متنونه شته Extraterrestrial life. يا تر زمکې بهر ژوند هم علمي بحث دی، هم فيلوسوفیک، هم اساطيري Mythological، هم هنري و ژبنی. چا لاتراوسه ليدلي نه دي، يا بڼه به وي ووايم شتون يې تجربه شوی نه دی، خو گورو چې په ژبه کې نوم ورته شته او مور پرې خبرې کوو. په زړه پورې دا ده، چې ټول هغه ليکلي، فيلم شوي، گرافیک شوي او تصور شوي موجودات داسې تخيل شوي، چې قالبې هستي يې د زمکې د هغو موجوداتو کاپي ده، چې مور يې پېژنو. لاسونه او پښې لري، سترګې، خوله او سر و تنه. بنايي تنه يې لنډه يا اوږده وي، پوزه يې غټه يا کوچنۍ وي، سترګې يې بل ډول، خوله يې لويه، پوتکې يې روڼ او سر يې چخپيت، خو مور بل څه تصور کولای نه شو.

ولي بايد هر مور تر زمکې بهر موجودات زموږ په شان وي؟

ايا تخيل کولای شو، چې له زمکې بهر دې يو موجود وي، خو سترګې دې ونه لري، غوږونه، پوزه، خوله، لاس و پښې دې ونه لري، خو ليدل، اورېدل، تلل و خوځېدل دې وکړلای شي؟ هغه څنګه؟ په څه؟

يا (ليدل، اورېدل، پوهېدل) دې ونه لري، بلکې بل ډول موجودات دې وي؟ داسې تصور کړلای نه شو، ځکه مور نه پوهېږو څه وايو؟ ژبه مرسته نه راسره کوي. ولي؟ ځکه په ژبه کې داسې مفهوم نه ورته لرو.

هغه څه چې بايد تخيل يې کړو، نه ورته نوم لرو، نه مفهوم، نه هم د مثلي قالب هستي، ځکه يې خيال او تخيل هم نه شته.

اورېدلي مو دي، چې د ساينس لومړنۍ تجربې په لومړي سر کې فرضيې وي او تر فرضيو مخکې تخيل و. انسانانو تخيل کاوه چې الوځي، دا تخيل يې په هيله بدل شو، هڅه يې وکړه او د الوتلو فرضيه يې رامنځته کړه، بيا يې له پوهې (ساينس) څخه مرسته وغوښته، الوتکه او د الوتلو نور وسايل يې جوړ کړل. په دې ټول بهير کې الوتونکي مرغان د زړبېلګې يا مثلي قالب په توګه ورسره و. الوتکه د مرغه کاپي ده، هماغسې چې مرغه د خپل لومړني مثلي قالب کاپي دی.

که انسان (سترګه) نه پېژندلی، د کامرې او عکس اخيستلو تخيل يې هيڅکله په علمي فرضيه او بيا ساينسي واقعيت بدلولای نه شو.

په زړو اسطورو کې لولو، چې بابلي، مصري، هيندي، يوناني او رومي خدايگوتو د انسانانو بني درلودې، ځکه هغه مهال چې انسانانو خپل دغه خدايان د خپل تخيل په مرسته راپنځول يوازې يې انسان پېژاند، بل څه يې تخيل کولای نه شو. خدايگوتو د انسانانو بني لرلې، خو پياوړي او فوق العاده وو. بابلي/ اشوري شمش، مصري امون، هيندي ديائوس يا دهئوس، يوناني زيئوس، رومي ژوپيټر، هيندي گنیش او کريشنا او نور يا د انسان په بڼه و، يا نيمه انسان او يا د ژوي په بڼه. پان (په يوناني (Πάν د اوزې پښې لرلې، گنیش د پيل په بڼه و او ابوالهول Sphinx د زمري جسم او د انسان سر درلود.

هېڅ ولس داسې خدايگوتی (رب النوع) تخیل نه کړلای شو، چې تجسم یې د هغه په گډه ناخوداگاه یا د زربېلگو په زېرمه کې نه وي. یا داسې څه وي، چې زربېلگه Archetype یې له مور سره نه وي.

په ریاضیاتو او فزیک کې (لایتناهي) مفهوم تر هغې پولې روسته راپیلیري، چې د انسان تخیل نور نه شي ورسیدلی. انسان د پراخه کایناتو یوه برخه په سترگو ویني، تر هغه روسته یې د تکنولوژي په مرسته لیدلای شي، د تکنولوژي تر لاسرسي بهر یې د علمي مشاهداتو په بڼه پیژني، تر دې هم هاخوا یې د تخیل په توگه تصور کوي، خو چې له تخیل څخه یې هم بهر شي، هغه بیا لایتناهي بولي. لایتناهي یعنی: زه هم نور پرې پوهېدلای نه شم.

څو ورځې وړاندې مې د گازي ستوري (مشترې) په اړه یو علمي راپور وکوت. مشترې د شمسي نظام لوی ستوری دی، چې لویه برخه یې له گازونو جوړه ده، مشترې ناکام ستوری بولي، ځکه د گازونو یو غونډاری دی او بشپړ جامد شوی ستوری نه دی. په راپور کې راغلي و، چې د مشترې هسته د اوبلنو، جامدو او گازي توپو یوه مجموعه ده، مور نه پوهیږو، چې دې ته څه نوم ورکړو؟ ځکه نه بشپړ گاز، نه بشپړ جامد، نه بشپړ اوبلن (مایع) څه دي، دا چې څه دي سخته ده، چې ځواب ورکړو.

انساني پوهه به یومال د مشترې هسته وپیژندلای شي، که نه؟ خدای خبر دی. خو هغه څه چې ما ته په زړه پوري و دا دی، چې ان ساینسي تخیل هم مرسته کړلای نه شي، چې د انسان په گډه ناخوداگاهي زېرمه کې داسې نوم او مفهوم وموندلای شي، چې په زربېلگو یا مثلي قالبونو کې یې بېلگه نه وي.

زموږ د تخیل کړی (دایره) هماغومره ده، چې مور فکر کوو، فکر مو هماغومره دی، چې مور له دې کایناتو څخه د پیژند هڅه کړي ده. حقیقت زموږ تر فکر و تخیل ډېر لوی او پراخ دی. خپل فکر او تخیل ته اجازه ورکړئ، چې پراخ شي او تر هغو بریدونو هم واوري، چې تاسو ته یې ټاکلي دي. د تخیل او تفکر له لري لري تللو څخه مه ویريږئ. پراخ تفکر او لري تللی تخیل کفر نه دی، بلکې ستاسو د لوی معرفت لپاره لار هواروي.

ویشتیا، روښانتیا او بدلون

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې دلېکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ